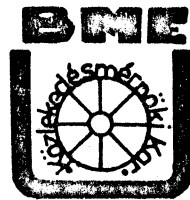

KÖZHIR

1978. X. 10. A KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR KISZ SZERVEZETÉNEK LAPJA VII. félév. 5. szám.

ÍGY NE ÉPÍTSÜNK TÁBORT

Tények és gondolatok Tarján Frigyesnek a KÖZHÍR-ben megjelent cikkéhez. „Hogy egyik szavamat a másikba ne öltssem” / én nem fogom oda ölteni /, kezdjük a dolgok tisztázását az elején.

Figyelembe véve, hogy az érdeklődő olvasók nem tartják kezükben a múlt heti KÖZHÍRT, vagy esetleg nem emlékeznek már az „Építsünk tábort” című cikkre, a pontonkénti cáfolásnál sürűn fogok idézni.

- Az „Új nyár” tételben van némi igazság...

„ A kiírásból látom, hogy ahová nagyon szeretnék menni - a Kaukázus, szűkebben Grúzia - nem szerepel az ét-lapon.”

Egyik partnerünk, a Leningrádi Műszaki Egyetem régebben valóban a Kaukázusba szervezte építőtáborát / legutoljára 1977-ben /, de ezt megszüntette, mert nem tudta biztosítani a munkaidőszak utáni Leningrád környéki pihenéshez szükséges utiköltséget.

Ez persze nem változtat azon, hogy tavaly sem Grúziában, hanem az Oroszországi Szovjet Szocialista Köztársaság Kaukázusi Területén / Kavkazskij Oblaszty / volt a tábor, / Lásd: Földrajzi Atlasz és egyéb idevágó szakirodalom. /

- Az építőtáborok elosztása / „Hogyan lehet ügyeskedni?” / nekünk is gondot okoz. Ezért helyeztük előtérbe a kari bizottságok által javasolt kollektívákat. További jó ötlettel mindenki / még a szerző is / megkezdhet a K I 51-ben.

- „Mivel másodfokú óhajom, hogy egyáltalán a SZU-ba kijussak, lehetetlenné vált, irány Bulgária...” / Ha újságírók eredetileg is a Szovjetunióba akart menni, akkor nem értjük, hogy miért nem tette? A MIIT rövidítésű Moszkvai Közlekedési Egyetem dossziéjában végig csak két lap volt. Sajnos csak annyi is maradt.

- Az „Intermezzo” valóban az. A FEB kezébe átutalt NDK-s csoportról a KISZ Bizottság nem tud. A FEB ütem-

tervét nem ismerjük. E kérdésben hozzájuk kell fordulni. / Megjegyzem, hogy a FEB és az NKB között csak anynyi az összefüggés, hogy mindkettő nevében szerepel a bizottság szó. / Ismét sajna: a drezdai építőtáborunk is üres maradt. A cikkíró is jelentkezhett volna. Hirdettük. / Nagy népi mondás: Nem akarásnak nyögés a vége! /

- Ugy vélem jogosan gondoltuk, hogy egy középszintű KISZ vezető alkalmas ÉT csoport vezetésére, „Akarta a fene!”

Kommentár talán felesleges is, de azért néhány dolgot megjegyzek. Tarján Frigyes akkor elvállalta ezt a feladatot, akkor nem emlegette ilyen sürűn a „fenét”. Az általa vezetett ruszei csoportnak lehetősége volt, hogy Rusze helyett Kaunaszba / Litvánia / utazzon.

Ezek után azonban már senki, főleg a csoport vezetője ne váltogassa a csoportját naponta. / Az ugyanis se nem térdzokni, sem pedig bokafix. Azt lehet, sőt...! /

- „Jereván, Jereván” című örmény népdal:

Május 25-én a Közgazdasági Egyetemről felhívták a KISZ Bizottságot, hogy 27-én, szombaton, jereváni delegációjuk hozzánk is ellátogatna. 27-én találkoztunk, s megállapodtunk az ÉT kérdésében. Ez teljesen új kapcsolatot jelentett, éppen a megszűnt leningrádi pótlására született. Tudtuk, hogy lévén vizsgaidőszak közepe, nehéz lesz mozgósítani a táborra. A Mária utcai kollégiumban a hirdetés megjelent, személyesen szóltam kb. 20 embernek, zömükben jelenlegi ötdéveseknek, akik közül senkivel sem állok puszpajtás viszonyban. Ennek ellenére a csoportban csak egy ötdéves volt, illetve a kariakon kívül két villamoskari hallgató is. A jereváni tábor egyébként nem váltotta be a hozzáfűzött reményeket. / Bővebb magyarázattal a résztvevők szolgálhatnak. / Akkor ezt még a ki-

utazók sem gondolták, azért volt biztos a „Biztos!” / mármint, hogy nem mondják le. /

- A jereváni táborban elsősők is részt vettek. Mint ahogy részt vettek, sőt csak ők vettek részt a Gliwiceiben is / Közlekedésiek /.

Még mások, köztük elsősők jelentkezését is vártuk, a kiutazók ugyanis csökkentették a KISZ Bizottság ráfizetését. Ezt nem magyarázom, a cikkíró, mint csoportvezető kell hogy ismerje az ÉT-szerződést. A jereváni csoport névsorát valóban nem tettük ki, mint ahogy nem lógott a falon más csoportbeosztás sem, csupán április elejétől az egyetemi rangsor.

- A szerző titkos forrásokra hivatkozik, amelyekből megtudta, hogy kik utaznak a jereváni táborba.

Egyrészt a lista nem volt titkos, másrészt az NKB vezetősége jól ismeri, hogy mi a titok nyitja. Tarján Frigyes, mint csoportvezető járt a KISZ Bizottságon, és ott a gépírással készülő listáról szerezte információit. Bizonyára emlékszik rá, ha másért nem, hát azért, mert távollétemben az NKB teljesjogú vezetőjeként megbízott Váczi Géza erélyes hangon igazította el, amikor megkérdejelezte működési területét. A cikk írójára vall, ha ezek után titkos forrásokra hivatkozik.

- A „Csattanó” sehoggy sem akar csatanni.

A „Bodorics” nem itthon maradt, Moszkvában volt termelési gyakorlaton. A szovjet nagykövetség tanácsára Moszkvában kért 30 napos tartózkodási meghosszabbítást, hogy lo-én a csoporttal tarthasson. Nem kapott engedélyt, nem tartott a csoporttal, csak itthon akartak betartani neki / a KÖZHÍR-ben /. Grácia szegény fejének, hogy nem hívta fel Tarját Kaunaszban, hogy menjen át az örmény csoportba. / mindketten a SZU-ban

folytatás a 2. oldalon

folytatás az 1. oldalról
 voltak, igaz 800 km-re egymástól.
 Hogy ezt nem tudták megoldani!
 Nahát!!! /

Záraszavam: Az elkövetkezendőkre nézve javaslom Tarján Frigyesnek, hogy hasonló alkotások előtt keressen meg valakit a KISZ Bizottságon. Akkor nem kerülnek bele irásába a tárgyi tévedések. Igaz, hogy ezek nélkül ez a „mi” elvesztette volna érdekességét, tán meg sem született volna...?

Bodorics István
 KISZ Bizottság NKB vezetője

/ Véleményünk szerint Tarján Frigyes bírálata nem volt megfelelő stílusú, és tárgyi tévedések voltak benne. Bodorics István válaszcikke sem íródott a kellő hangnemben. Mindkét cikk személyeskedő hangvételű, mely inkább magánlevelezésben engedhető meg, semmint hivatalos újságban. Sokkal többet használt volna a jó munkát végző szervezetnek, ha a bíráló tárgyilagosan ír saját sérelmeiről, és a szervezet vezetője pedig nem személye elleni támadásnak veszi azt.

- szerk. - /

KISZ segítség

Az, hogy e cikk ismét az almaszedés enlegetésével kezdődik, nem jelenti azt, hogy arról is szól. Így az is végigolvashatja, akinek már az alma szó is vidám libabört varázsol a hátára.

Szedegettük az almát nem túl lelkesen, pénzt is kaptunk érte - nem túl sokat. Ki mire fordítja az magánügy, mindössze tippet adunk arra, hogy e kevés mégkevesebb részét mire fordítsuk.

Mire is? A kollégisták kollégiumukra, nások a csillaghegyi iskolára. Persze sokan a nem kötelező kifejezést úgy értették, hogy nem fontos. Volt, aki úgy értelmezte, hogy kötelező, tehát már jusztt sem fizet!

A kollégisták belátóbbak, szívesen áldoznak néhány forintot önmagukra /a kollégiumra/, de Csillaghegygel más a helyzet. Igen kevesen ismerik a halmozottan fogyatékos gyermekek intézetének körülményeit! Sajnos jóval szűkebb anyagi eszközökkel rendelkeznek, mint

SAJÁT ELLENSEGED VAGY?

Már szinte hagyomány, hogy egyetemünk minden évben biztosít karonként egy-egy napot a közös sportolásra. Sajnos ez is kevésnek tűnik. DE!!

Azért csak „tűnik”, mert ezt sem használjuk ki. Október 3-án délutánra karunk megkapta a MAFC létesítményeit. Ezen a délutánon mindenki megtalálhatta volna a számára legjobban megfelelő sportolási lehetőségeket.

Szeret, nem szeret

A sportnapra minden tankörből, és évfolyamról nagy számban jelentkeztek. Ezen ígéretek ellenére a lelkesedés az adott időpontra lelőhadt. Alig hetvenen voltunk kinn. A szép időben mindannyian jól éreztük magunkat.

Érthetetlen számomra a gyér részvétel, mivel még a ZH-időszak sem kezdődött el. Ugy látszik sokaknak a saját egészsége sem fontos. PEDIG AZ MEGÉRNE EGY DÉLUTÁNT!

Tukacs János
 kari sportfelelős

ADALÉK

Szeptemberben járván az egyetem folyosóin hatalmas plakátokkal találkoztam lépten-nyomon. Ezen óriási lapok tudósítottak arról, hogy sportnap lesz a Villamosmérnöki Karon. Bizonyára sok ember állt meg rácsodálkozva a nagy MAFC-pálya rajzra, és a rajta levő skom-bákomokra. Hatásos propaganda. Ezen kar sportfelelőse tudja mit jelent a tudatalattira való hatás a figyelemfelkeltésben. Nem úgy nálunk. Személy szerint megkérdeztem néhány embert, mit tud a sportnapunkról, mikor lesz? Még a lapszervezetünk sportfelelőse sem tudott határozott választ adni. -Talán 3-án, 4-én és 5-én lesz - mondta ő. Hiába kerestem a szellemsen megrajzolt, figyelemfelkeltő plakátokat, sehol sem találtam őket. Lehet, hogy csak mi ötödévesek esztünk ki a tájékoztatás zónájából, s lehetséges, hogy csak én előlem bújkáltak azok a fránya falragaszok? Félek tőle, nem csak ez volt jellemző, hanem kari sportvezetőnk elfeledkezett a KISZ vezetői munka egyik leghatásosabb eszközéről, a propagandáról, s ennek ellenére el akarta érni, hogy egyre többen erősítsük testünket, felfrissüljünk a hétköznapok tanulási tunyaságából. Nem engedhetjük meg magunknak azonban azt a luxust, hogy egy sokak által olvasott újságban egy szóval sem említjük a sportprogramot! Csak jól előkészített esemény érheti el célját.

Mile Károly

ami szükséges lenne a gyermekek ellátásához, gyógyászati segédeszközök, tolokocsik, stb. beszerzéséhez. A mi anyagi segítségünk is csak csepp a tengerben - ha cseppen. Ilyen csepp a családokból befolyt összeg, ilyen a csopoli társadalmi munka is. Azoknak a tanköröknek, melyeknek van szabadszombatjuk, most is van lehetőségük résztvenni ezen az akción. Ez a pénz oda kerül, ahol nagyon örülnek neki, és hálaak érte. Talán a tavaly megtermelt 21495 Ft után kicsit számítanak is rá! Segíteni ott, ahol szükség van rá, nem kötelező, de nagyon jó érzés tudni, hogy tettünk valamit.

Csapó György

A felajánlásokból eddig befolyt összegek:

3110 Ft	Csillaghegynek
1555 Ft	a Kollégiumnak
375 Ft	Csillaghegynek
640 Ft	"
720 Ft	"
1000 Ft	"
546.	{ 300 Ft a Kollégiumnak
	600 Ft Szolidaritási alapra

Összegezve:

Csillaghegynek	5805 Ft
a Kollégiumnak	1855 Ft
Szolidaritási alapra	600 Ft
	8260 Ft

Viva Cuba! Viva Festiváll!

— ÉLMÉNYEIM a VIT-en —

Írta: Benedek Mária nyelvtanár

KALEIDOSZKÓP

A továbbiakban sorolhatnám élményeim a „Magyar Nemzeti Klub”-ban megtartott kubai-, csehszlovák-, jugoszláv-, román-, vietnámi-, palesztin-, finn-magyar, valamint a bolgár-magyar a „Bolgár Klub”-ban és a szovjet-magyar a „Szovjet Klub”-ban megrendezett kétoldali baráti találkozókról, melyeken részt vettem; a karneválról a híres tengerparti sétányon a Maleconon, a zárónagygyűlésről a „Forradalom terén”, a Lenin-parkban megtartott zárófogadásról

Alamar lakónegyedben, a Katonai Akadémián, találkoztam fiatal kubai katonákkal, akik Angolában harcoltak,

...s találkoztam Che lányával, Aleida Guevarával, aki most 17 éves. Katona és orvos szeretne lenni, követve édesapja példáját.

Azonban sosem érnék beszámolómm végeire, így már csak egy emlékezetes eseményt szeretnék kiemelni, ez pedig a magyar delegáció találkozása „Kuba Népevel”.

LÁTOGATÁS „ALAMAR”-BAN

Ez a találkozó egyik este volt „Alamar” lakótelepének lakosságával. Tulajdonképpen itt alkalmunk volt bepillantást nyerni, hogyan élnek a kubaiak, közvetlen kapcsolatba kerülni az emberekkel. A delegáció egyes csoportjait egy-egy háztömb lakói fogadták, s a szervezésben fontos szerepet játszottak a helyi „Forradalmi Védelmi Bizottságok”. Terített asztal várt bennünket az utcán a ház előtt, és a finom vacsora mellett kötetlenül beszélgettünk fiatalokkal, gyerekekkel, és idősebbekkel egyaránt. Megmutatták, hogyan laknak; a modernül, minden fontos háztartási géppel felszerelt konyhát, fürdőszobát. Én egy 17 éves chilei fiúval barátkoztam össze, aki szülei emigrációban él Kubában. Egy felnőtt érettségével tett fel nekem kérdéseket, mi a véleményem a forradalomról, Fidelről, országokról, az életről Kubában, hiszen saját hazájának tekintik Kubát. Elmondta, hogy katonának készül, hogy harcolni tudjon népe függetlenségéért.

„intercambió”

A helybéli úttörők itt is aláírókat gyűjtöttek, képeslapokat osztottak aláírásukkal és címükkel, mi pedig jelvényt, prospektusokat és más emléktárgyakat adtunk. Igaz mindez a VIT egész időtartama alatt többször megismétlődött, hiszen nem tudtunk úgy végigmenni az utcán, bárhol Havannában, hogy minimum 50-en ne rohazottak volna meg minket aláírásért, és megindult a csere-bere; azaz az intercambió.

Itt a lakótelepen reggelig folyt a tánc, beszélgetés, ismerkedés. Csodálatos, hogy a kubaiak milyen nyiltak, őszinték, természetesek. Amit gondol, azt ki is mondja a kubai ember. És ez nem csak itt volt így. Akármikor, akárhol azonnal készségesen segítséget nyújtottak, vagy pillanatok alatt vidám hangulatot teremtettek, táncoltak, énekeltek. Minden találkozás után az ember kicsit meghatódottan búcsuzott, mert néhány perc után már közeli, régi ismerősnek érezte azt, akivel beszédbe elegyedett. A baráti, nyílt emberi magatartás példaképei a kubai emberek.

„HASTA LUEGO, CUBA!!”

S mikor kora hajnali 5^h-kor búcsút intettünk Alamar negyed lakosságának, felemelő, meghatódott, és egyben szomorú érzés fogott el - kár, hogy nem ilyenek mindenütt az emberek.

Talán itt véget is ér kicsit hosszúra nyújtott és mégis rövid beszámolómm. Megtiszteltetés és öröm volt képviselni a magyar ifjúságot egy olyan találkozón, amelyen képviselte magát a világ haladó ifjúsága, erősítve a különböző országok népei közötti barátságot, s a közös akaratot: a b é k é t !

---- □ ----

Ugy érezzük, olvasóink nevében is, köszönetet mondhatunk Benedek Mária tanárnőnek, hogy kérésünkre egy érdekes, szép és tartalmas beszámolót írt számunkra. Köszönjük.

- szerk. -

~50
712 · 100 = 7,02 %

!

Az igazi kirándulókat el nem rettentő időben indult az idei Csillagtúra, s meg kell mondanom, egyre kellemesebbé vált, ahogy a cél felé közeledtem. Igen, sajnos csak közeledtem, minthogy egyedül képviseltem a tankört. Nem csak én voltam magányos „követ”, de nem az egyedüllét indított szólásra, hanem az a nagyfokú passzivitás, ami most megmutatkozott. /Most is lehet mire hivatkozni./

Egyszerűen megdöbbenem amikor a célnál itt-ott lézengő, az utat már megtevőket megpillantottam. Felmerült bennem egy kérdés: hová lett az a sok munka, gondoskodás, amellyel a rendezők vártak és előkészítették ezt a „nagyarányú” megmozdulást. Mondhatni semmibe. Pedig a változatos, kellemes és gyönyörű tájakon vezető négy útvonalon ki voltak téve a helyes irányt jelző táblácskák, s az állomásvezetők is a helyükön vártak bennünket.

Mi nem jöttünk!

HÁT ENNYIRE NEM BECSÜLJÜK MEG MÁS MUNKÁJÁT? ENNYIRE NINCS BECSÜLETE A MUNKÁNAK? Merem remélni, hogy nem így van. De sajnos nem erre utal egy nemrég esemény: az almaszedés...

Számomra azért jóleső érzés volt hazatérni a kiadós séta után. Modell és vitorlázó repülőgépek kísérték távozóban lépteimet. Buszra szállás után 20 perccel már a Moszkva téren voltam. Ezt is részben, a többi „szolgáltatást” pedig egészében a rendezőgárdának köszönöm.

Rácz Zoltán

Felhívjuk

a vers-, novella-, dráma- stb. írással foglalkozó hallgatók, oktatók, dolgozók figyelmét, hogy folytassák munkájukat az

IRODALMI ALKOTÓKÖR

Tamás Menyhért költő vezetésével. A kör egymás írásainak megvitaklásán kívül irodalompolitikai, esztétikai, közéleti kérdésekkel is foglalkozik. Első összejövetele: október 12-én, csütörtökön 18 órakor lesz. További összejövetelek időpontja a GAP-ban lesz.